

A FOSZ Szövetkezeti Értesítő

BUDAPESTI ÁLLAMTUDOMÁNYI EGYETEM
1947. MÁJUS 12.

Miért nincs áru
a húsárudákban?
Dr. Székely Pál
rádióbeszéde
Közellátási naptár

Az Általános Fogyasztási, Termelő- és Értékesítő Szövetkezet hivatalos közlönye

1947 május 15

Ara: 20 fillér

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest IX, Ferenc körút 14. szám
Telefon: 139-276

Mult, jelen, jövő

Amikor a Szövetkezeti Értesítő hasábjain első ízben van alkalom a szövetkezők nagy táborához szólni, nem mulasztatom el, hogy fel ne elevenítsem a multat és néhány mondatban ne emlékezzem meg az Általános Fogyasztási Szövetkezet hőskoráról.

A budapesti és pestkörnyéki városokban élő szervezett munkásság gazdasági kérdésekben kialakult véleményének színvonal-emelkedése, továbbá a százeleji nagy gazdasági problémák — amelyek őket sújtották — vezette rá a munkásságot arra, hogy néhány lelkes vezető mögé tömörülve, közel félszázaddal ezelőtt megalkossa saját gazdasági érdekében, egyik fontos védelmi szervezetét: az Általános Fogyasztási Szövetkezetet.

Nem feladatam, hogy történelmet írjak, hiszen a dolgozók nagy családja több-kevésbé ismeri azokat a küzdelmeket, amelyeket az akkor még kicsi, de lelkes szövetkezeti tábor folytatott annak érdekében, hogy a szövetkezetet a maga gazdasági céljainak szolgálatába állítva, azt erőssé és anyagilag jól megalapozottá tegye. A fokozatos fejlődés a kezdeményezőik reményeit bevaldotta, a túlsoldalon levők azonban csakhamar felismerték azt az erőt, amit a szervezett munkásság számára a szövetkezet jelentett és így a gancsokodások, a nehézségek támasztása nemcsak a közismert harmincas években indultak meg, de megtaláljuk ezeket már a szövetkezet megalapítása utáni időkben is, amikor — és ez különösen vonatkozik az első világháború és az azt követő évekre — a közellátás terén annak ellenére, hogy a szövetkezet kitűnően megszerzett termelési és eladási szerrel rendelkezett — több alkalommal nehézségeket támasztottak. Próbálták a szövetkezet anyagi bázisát gyengíteni, hogy ezen keresztül a szövetkezet maga elé tűzött feladatát teljesíteni ne tudja, magát a szövetkezeti gondolatot diszkreditálják és a szervezett munkásságot szembe állítják a szövetkezettel.

Visszaemlékezhetünk arra, hogy a szövetkezet nemcsak árnyékláló és árúellátó szerepet töltött be abban az időben, hanem nagy létszámú alkalmazotti karát tekintve, bizonyos mértékig egyes foglalkozási ágakban a munkabér terén is veszélyes volt a tőkésekre nézve, mert hiszen mindig jobb munkafeltételeket biztosított dolgozóinak, mint amilyen munkabérékért az egyes foglalkozási

Szövetkezetünk legfőbb célkitűzése, hogy jó, olcsó áruval lássa el a fogyasztókat — mondotta rádióbeszédében az AFOSZ vezérigazgatója

A szövetkezeti törvény életbe léptetése után, a hároméves gazdasági terv előkészítése során, a figyelem egyre inkább a szövetkezetekre irányul.

Az Általános Fogyasztási Szövetkezet az alakulóban lévő Országos Magyar Szövetkezeti Központ legnagyobb tagszövetkezete. Tagjainak száma a 100.000-et túlhaladta, s 200 szövetkezeti árudával rendelkezik.

A Szövetkezet vezérigazgatója, dr. Székely Pál május 13-án beszámolót tartott a rádióban az AFOSZ eddigi munkájáról és programjáról. Kijelentette, hogy az Általános Fogyasztási Szövetkezet kézen áll a hároméves terv megvalósítására: a dolgozók életszínvonalának emelésére.

Nagybudapest közellátásában az AFOSZ első tényező.

— 1945-ben, a felszabadulás után egyetlenegy árudája sem volt a szövetkezetnek. — A szétdúlt, kifosztott üzletek helyén ma tünymórészlet rendezhető, áruval

bőségesen ellátott, több mint 200 áruja mutatja azt a fejlődést, amelyen a szövetkezet keresztül ment.

A szövetkezet élére a felszabadulás után Böhm Arthur, a jelenlegi vezérigazgatóhelyettes került. Az ő érdeme, hogy a legnehezebb időkben szövetkezetünk sikeresen átvészelte.

Az első időben a munka leginkább a jegyes árak szétosztására szorítkozott. A beszerzés megszerzésének menetét rendkívül zavarta a megindult infláció, ami a feketézésnek és lelkismeretlen anyagi előnyök megszerzésének ideje volt. — A következőkben bejelentette, hogy a múlt hónapban kimutatásaink szerint Budapest lakosságának nagy többsége Szövetkezetünkben váltotta be jegyeit. Cukrot minden tízenkettődik, lisztet minden hetedik, zsírt minden tízedik budapesti fogyasztó.

Áruval zsúfolt árudáinkban a szabad árak tömege kapható. A stabilizáció óta többszáz vagón cukrot osztottunk szét üzleteinkben.

A legolcsóbb burgonyával mi jöttünk ki a burgonya felszabadítása után. Naponta 250—300.000 tojást hozunk forgalomba. Főzelék- és zöldségárainkat igen gyakran a vásárosarnoki árak alá szállítjuk le.

Üzemek ellátása.

Szövetkezetünk üzemellátó tevékenységéről külön megemlékezett Székely Pál. Kijelentette, hogy a legfontosabb nehézipari üzemeket és középipari üzemek egy részét Szövetkezetünk látja el minden közszükségleti cikkel. Weiss Manfréd, Lampart, Drasche, Dreher, Danuvia, Kőbányai Polgári Szövő, Óbudai Hőjógyár, Hungária Vegyszeti Művek, Hungária Kén-savgyár, stb. üzemében felállított üzlelcink az újjáépítő munka támaszai.

Előttünk a textilfronton.

Előadása további folyamán bejelentette, hogy a közelmúltban új területen jelentkezett Szövetkeze-

ágakban az alkalmazottak a magáncégeknél dolgoztak.

Azok a próbálkozások, amelyek a szövetkezet ellen irányultak, csak 1939-ben jártak eredménnyel, amikor már semmiféle módon gazdaságilag nem tudták a szövetkezetet tönkretenni, politikai eszközök igénybevételére indítottak alapítványi támadásokat a szövetkezet és annak vezetői ellen és az akkori államhatalom — nem riadva vissza a legalantasabb eszközöktől sem — csődbe kergette a szövetkezetet.

Mi, akik úgyszólván a szövetkezet bölcsőjétől kezdve fellett és aggódó szeretettel és sok lelkes munkával óvtuk és erősítettük a munkásmozgalmat fájának ezt a hajtatást, tudtuk jól, hogy a politikai felszabadulással egyidejűleg eljön szövetkezetünk újjáébredése is.

Mindannyian boldogok vagyunk, hogy szövetkezetünk ma jelentősebb és erősebb, mint volt a múltban. Mai magatartásunk és munkánk jelenti a jövőt.

Mi tehát a tennivaló? Ismét és ismét írunk kell arról, hogy sok áldozatos munkával fejleszteni, építeni, erősíteni kell szövetkezetünket.

Melyek az eszközök? Könnyű a feletet. Minél több tagot kell szövetkezetünknek szerezni. Minél nagyobb üzletrésztőkét kell gyűjtenünk, hogy ne legyünk kénytelenek kamattal terhelt idegen tő-

két igénybe venni, mert hiszen ezzel nagymértékben elősegítjük szövetkezetünk gazdasági felfutását. Minél többet kell vásárolnunk a szövetkezettől és ezzel emelnünk a forgalmat. Hozzászoktatni a dolgozókat ahhoz, hogy a szövetkezet az ő tulajdonuk, nem szolgál tőkés érdekeket, nem nyereszkesre alakult, hiszen az üzleti eredmény minden fillere a tagok érdekében lesz felhasználva. Ismét ki kell építenünk az üzletkerületi bizottságokat és itt nagy szerep vár a nőkre, akik már a múltban is megmutatták, hogy nagymértékben az ő agitációs munkájukon keresztül lehet a legjobban a dolgozó családhoz szövetkezeti mozgalmi kérdésekben közelkerülni. A szövetkezeti alkalmazottak számára példamutatóan megfelelő munkafeltételeket és szociális intézményeket kell biztosítani. Büszkén hivatkozhatunk arra, hogy a szövetkezet a legjobb munkaadó.

Ha ezeknek az alapfeltételeknek megfelelően, akkor megvalósul szövetkezetünkben is a jövő biztonsága. Hiszen gondolnunk kell arra, hogy milyen nagy utat tett meg a munkásság szövetkezete 1904-től a mai napig, milyen hatalmas erőfeszítésre volt szükség még ahhoz is, hogy az államhatalom tervszerű gáncsokdásait legyőzzük és mennyire könnyű ma szövetkezeti politikát folytatni Magyarországon, amikor az

illetékesek programja a szövetkezetek kiépítése és megerősítése és amikor végre elértük azt, hogy Magyarországon szövetkezetügyi miniszter is van.

A szövetkezeteknek és így első sorban a mi szövetkezetünknek is részt kell vállalniuk az ország újjáépítésében, be kell illeszkedniük a hároméves terv végrehajtásába és ha szövetkezetünk az élelmiszerek, ipari és háztartási cikkek megfelelő beszerzésével és olcsó áruval segítségére lesz a dolgozóknak napi megélhetésükben, akkor a munkások, parasztok és értelmiségiek sokkal könnyebben tudnak megfelelni azoknak a feladatoknak, amelyek reájk a hároméves terv végrehajtásában hárulnak.

Ne tűnjék szerénytelenségnek, ha végül, mint a lap új főszerkesztője, ígéretet teszek arra, hogy a becsületes rochdalei takácsok — a mi úttörőink — szellemében mindenkor szolgálni fogom a szövetkezetet és a lap hasábjain keresztül a dolgozók egyetemes érdekeit és hi lesznek azokhoz a nagynevű és kiváló szövetkező elődökhöz, akiknek helyére engem az Általános Fogyasztási Szövetkezet igazgatósága kijelölt. Persze ahhoz, hogy munkámat eredményteljesen végezhessem el, segítség is kell és ehhez a segítséghez kérem minden szövetkező támogatását.

Galló Béla

tünk. Megvásárolta a közismert Pók-üzleteket és ezövetkezeti áruházzá alakítva, tagjai rendelkezésére állította. A dolgozók felruházása csaknem olyan fontos ma már — mondotta — mint azoknak élelmiszerekkel való ellátása.

Szövetkezetünk végső célja: Nagybudapest dolgozóinak olcsó, jó áruval való ellátása. Budapest közellátásának biztosítása.

Együtt akarunk dolgozni a magyar kiskereskedőársadalommal.

A szövetkezet és a kiskereskedők viszonyáról a következőket mondotta Székely vezérigazgató. Semmi képpen sem versenytársai, hanem dőlnek azon fontos funkcióban, támogatói vagyunk a kiskereskedelemnek az árukat a legnagyobb szakszerűséggel és a tisztességes kereskedői haszon mellett juttassuk a fogyasztóhoz.

A szövetkezeti mozgalom nem tör a kiskereskedelem ellen. Tudjuk, hogy a tisztességes és korszerű kiskereskedelemnek nagy szerepe van a kialakuló demokratikus új gazdasági rendben.

De csakis annak a kiskereskedelemnek, amely többé nem tekint a fogyasztót pusztán játékszernek és saját létét nem emeli a dolgozók fölé.

Szövetkezetünk és a hároméves terv.

A demokrácia kormányzati rendszere — mondotta tovább — legfőbb céljait tűzte ki, hogy megvédje a dolgozók mindennapi kenyerét. Örülünk, hogy a demokratikus törvénykezés megnyitotta a nagyszabású és rendszeres szövetkezeti tevékenység útját és ez alkalommal üdvözljük a szövetkezeti törvényt. Ez a törvény, a nép törvénye s főcélja, hogy elő akarja mozdítani az új gazdasági életformának megvalósítását, meg akarja teremteni az igazi demokráciát.

A demokratikus pártok hároméves terve, amely a demokrácia nagy erőpróbája, egyben a szövetkezetek erőpróbája is. A nagy cél a dolgozók életszínvonalának emelése és a demokratikus Magyarország alapjainak újjáépítése.

Szövetkezetünk fundamentális programjává ezt tűztük ki és reméljük, hogy szövetkezetünk célindítás és nagyarányú fejlesztésével ezt is el fogjuk érni — fejezte be beszámolóját az AFOSZ vezérigazgatója.

Bővül a szovjet szövetkezeti hálózat

A világ legelső és legnagyobb szövetkezeti mozgalma a szovjet szövetkezeti mozgalom. A szovjet fogyasztási szövetkezetek száma egyre növekszik. A szövetkezeti hálózatba jelenleg 28.000 szövetkezet tartozik, mintegy 35 millió taggal. Ezek a szövetkezetek több mint 150.000 üzlettel rendelkeznek.

A szovjet szövetkezeti gyárak termelésének fokozása céljából a kormány 250 millió rubelt bocsát rendelkezésre, háromszor akkora összeget, mint tavaly. A 250 millió rubelből 96 fontüzetet, felföldölő gyárat, telepet, téglagyárat stb. építenek. Ezenkívül megfelelő összeget fordítanak azoknak a gyáraknak a helyreállítására, melyek elpusztultak a német megszállás alatt.

Közellátási naptár

Május 15-ig:

Vegyes gyümölcsös „A” beűs szelvényre 25 dgr. 1. sz. lisztjelvény. Felnőtteknek 30 dgr. szárazszószta, gyermekeknek 30 dgr. búzadara, 2. sz. lisztjelvény. Felnőtteknek és gyermekeknek 30 dgr. finomliszt. Cukorszélvényre: Felnőtteknek 25 dgr. gyermekeknek 40 dgr. Terhes és szoptató anyáknak 35 dgr.

Május 20-ig:

Olaj vagy margarin. Minden zsiradékszelvényre 45 dgr.

Május 24-ig:

Lisztpehely 3. sz. lisztjelvényre 30 dekagramm.

Május 26-ig:

Kukoricadara. Május 7—8. 21—22 napokra érvényesített kenyérjegyekre 40, illetve 30 dgr.

Előre...
100.000
új tagért!

Izgalmas várakozás előzi meg a szövetkezeti tagtoborzás eredményének kihirdetését

A szervezési osztályhoz beosztott propagandisták megkapták a felsőbb utasítást, hogy minden árudától és UKB-tagtól május 14-én estig szedjék össze tagtoborzásuk eredményét, hogy ezt 1-ig kiértékeljék és utána, a nyaralási szezon kezdetére az eredményt kihirdetjék.

Kik lesznek a húsz között?

Izgalmas várakozással és reménykedéssel telik el ez a pár hét, amíg az eredményt megtudjuk. Minden esélyes áruada reménykedik abban, hogy bekerül az első húsz közé. Természetesen tudjuk azt, hogy nem egyforma eséllyel indult minden áruada. Húsz kétségtelen, egyes nagyobb forgalmú és jobb fekvésű árudával nem veheti fel a versenyt egy

kieső, gyenge üzlet. Azonban kiszámítható, hogy forgalmához képest milyen százalékos tudott elérni mind tagtoborzásban, mind bélyegeladásban. Azért azok se kedvetlenedjenek el, akik nem kerülhetnek be az első húsz közé, mert ezen kívül

50 arany és 50 ezüst

jelvényt is oszt ki a bírálóbizottság a jó és eredményes munka elismeréséül.

Már most megállapíthatjuk azt, hogy ez a tagtoborzási verseny várakozáson felül sikerült és azokat a szövetkezeti alkalmazottakat, akik lemennek Balatonra, példaképpé állíthatjuk az AFOSZ minden dolgozója elé. A szövetkezet értékeli a kiváló munkateljesítményeket.

Kálvin Ottó

Taggyűlés a XI. kerületben

A XI. kerületi árudákban pár napja hatalmas plakátok hirdetik: „Központi beszámolót tart az AFOSZ a XI. kerületi árudák tagjai részére.” Ez nagyjelentőségű esemény minden tekintetben. Tagjaink túlnyomó része még nem tudja, mi a jelentősége a szövetkezeteknek. Ezeknek a beszámolóknak, taggyűléseknek éppen az a céljuk, hogy megismertessék a szövetkezetek jelentőségét és célkitűzéseit azokkal a rétegekkel, melyek ilyen mozgalomban még nem vettek részt. Minden reményünk megvan, hogy tömegeket tudunk majd megmozgatni, a szövetkezet életébe bekapcsolni és ezáltal egy egészséges folyamatot megindítani gazdasági életünk újjárendezése érdekében. Azok az AFOSZ-tagok, akik megismerik Szövetkezetünk jelentőségét és bekapcsolódnak munkájába, minden bizonnyal a gazdasági reakció, a spekuláció és feketézés legádázabb ellenségei lesznek és minden lehető eszközt felhasználnak arra, hogy kioperálják gazdasági életünk eme rákfénjét.

Kispest—Wekerle-telepi UKB tagjainak figyelmébe

Több üzletkerületi bizottsági tagunk kívánságának eleget téve, a közeljövőben a fenti területre tartozó árudák UKB-tagjai részére

ISMERKEDESI DELUTANT rendezünk.

A magunk részéről is helyesnek találjuk és szükségesnek látjuk, hogy az üzletkerületi bizottsági tagok egy kellemes családi összejövetel keretében közelebb kerüljenek egymáshoz és ezáltal eredményesebben fejthessék ki munkájukat szövetkezetünkért.

Ezirányú megbeszéléseket folyó hó 19-én (hétfőn este 6 órakor), a kispesti Munkásokthonban (Kispest, Teleky ucca 48) tartjuk.

Felkérjük a kispesti és wekerle-telepi árudáink üzletkerületi bizottsági tagjait, hogy ezen megbeszélésen okvetlenül és pontosan jelenjenek meg.

Nagyszerű munkát végeznek a Hofherr-gyár UKB tagjai

Kispesten működik az AFOSZ egyik legerősebb üzemi árudája, a Hofherr és Schrantz-gyárban.

A gyár dolgozói együttesen léptek be a szövetkezeti tagok sorába. Ennek az eredménynek nem kis részesei az árudához beosztott UKB-tagok is. Meg kell dicsérnünk Weber János UKB-elnököt, Feith Zsigmond, Szép József, Bogdár Pál UKB-tagokat és Kerényi üzemi beszerzőt, akik önzetlenül, határtalan lelkesedéssel végzik munkájukat Szövetkezetünk érdekében. Állandó szövetkezeti propagandát fejtenek ki az üzemi dolgozók között. Ezek a tagtársak mind régi munkásmozgalmi emberek. Ez a magyarázata annak a töretlen lelkesedésnek, amelyet Szövetkezetünk, a dolgozók érdekében kifejtene.

Itt adunk hírt arról, hogy május 17-én Csepelen, a Napközi Otthonban UKB-értekezletet tartunk és felhívjuk a csepeli UKB-tagokat, hogy ezen okvetlenül jelenjenek meg.

Szövetkezeti forgácsok

A legjobb propaganda a jó minőségű áru. Ez igaz. De minthogy az emberek feledékenyek, ezt a tényt ellensúlyozni kell és ezen missziót teljesíti a nyomtatott betű hatalmával a sajtó és az ékes szóbeli propaganda, amely a szövetkezet közhasznú működésével kapcsolatban az adatok és események felsorolásával szemléltetővé teszi a távollevőkkel a szövetkezésben rejlő erőt, amely életünk szebbé és jobbátételét hivatott valóra váltani.

Takarékoskodjunk a csomagolópapírral, ebből a célból vegyük elő a bevásárló kosarat, amennyiben burgonyát, vagy ehhez hasonló árucikkeket vásárolunk. A tulajdonunkat képviselő szövetkezet kiadását csökkentjük ezzel és a fennálló papírhátrány megszüntetésének teszünk hasznos szolgálatot.

Az ember társas lény és a fejlődés útja az emberiséget a szövetkezők nagy és értékes csatláshoz vezeti!

„... az olcsónak nevezett áru nem mindig olcsó. Mert ha pl. egy kg mennyiségű áruból annak egy-negyed részét el kell dobunk, mert silány minőségű és az egészségre káros lenne, ha elfogyasztanánk, akkor a drágának tartott, kiváló minőségű áru tart számot az olcsóságra. Ezt az utóbbi árubeszerzési politikát követi a szövetkezet, amidőn csakis jóminőségű és gált árut hoz forgalomba renlis áron.

Szövetkezeti szellemben esel-k-szünk, ha az árudákban, társas összejövetelek és gyűlések alkal-mával kölcsönösen a „tagtárs” megszólítást használjuk.

Az elmélet megismerteti velünk a szövetkezés gondolatvilágát, a közösség javára pedig akkor válik, ha hétköznapi életünkben ezt gyakorlatjuk és így aktív tagjai leszünk a szövetkezeti eszmének!

A szépen elrendezett kirakat, amely felöleli az áruada jóminőségű cikkei, nemes versenyre sarkallja az árudavezetőt és harsányan kiáltja a szemlélőnek: „be a szövetkezetbe!” Nem utolsó eszköze a propagandának!

A Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége a szövetkezés lobogójával az égboltozat fénylő színpompáját a „szírványt”-t jelölte meg. zászlónk és arasszon világosságot Lobogjon magasan szövetkezeti és terjessze a szövetkezés eszmévilágát mindenhol, ahol még a sötétség honol!

Rudas Albert

AFOSZ siker májusi kirakatversenyen

Május 1. ünnepi külsőségeinek biztosítása céljából ez évben is megrendezték a májusi kirakatversenyt. Célja az volt, hogy a kirakatokat néző közönség az áruk szemlélése közben is utat találjon az árukat előállító dolgozók termelő munkájának jelentőségére.

A munka ünnepén mi is erre akartuk tagjaink és vásárlóink figyelmét felhívni az ünnepi köntöst öltött kirakatokkal. Tagjaink mindenütt örömmel tapasztalták, hogy a szövetkezeti szellem ezen a vonalon is tud olyan produkálni, amelyet büszkén vallanak a magukénak. E jelentős sikeren túl a májusi kirakatverseny rendezőbizottsága is felfigyelt állagon felüli teljesítményeinkre. Örömmel jelentjük tagtársainknak, hogy a Baross téri, Erzsébet körüti és Teréz körüti Pók-áruházzal, fűszeráruházzal körül pedig a József körüti 37-es számú áruada kiválóan szép kirakataikért díjazásban részesültek.

A Baross téri Pók áruház művészi rendezésű kirakatában a Szövetkezet felnagyított jelvényére hívta fel a járókelők figyelmét. A nagyszerű munkát végzett rendezőket a bírálóbizottság az első díjjal, egy ezüsttálal tüntette ki.

Az Erzsébet körüti Pók áruház kirakataiból a tavasz öröme mosolygott a szemlélőre. A két mezei virágot tartó gyermek és a háttérben álló májusfa körül aranyos vidám apróságok járták egymás kezét fogva, önfelédit tavaszi táncukat. Ez az üdítő, szép kirakat ezüstérmét nyert.

Teréz körüti Pók árudánk kirakataiban a háttérben álló gyárból ünnepelni vonult a dolgozók serege. A munka ünnepét jól érzékeltető kirakat rendezői díszlevelet kaptak.

Egész sereg jó fűszerkirakatunk közül kimagaslott a József körüti 37-es áruada kirakata, amely egy dolgozó család kamráját ábrázolta. A háttérben álló rocon egymásmellett látnak az ízléses csomagolású szövetkezeti árukat, a kirakat főhelyén pedig megszegett kenyér mellé helyezett felirat hirdette, hogy a 3 éves tervvel napról napra több és jobb lesz a dolgozók kenyeré!

Ez az ötletes és nagy propaganda-hatású kirakat díjat nyert.

A fentiekben kívül is sok jó kirakat bizonyított a nagy alkalmazottak a munka ünnepén szakíndásukat a szövetkezet és ezzel a dolgozók szolgálatába állítva jó munkát végeztek.

Kevés az áru a húsárudákban

Az utóbbi hetekben több alkalommal érdeklődtek olvasóink, mi az oka annak, hogy Szövetkezetünk húsárudái oly nagy áruhiánnyal küzdenek. Felkerestük a Húszem vezetőjét, Vigh Gyula cégvezetőt, kérdőközlöttünk nála arról, hogy várható-e komolyabb javulás a húsellátás terén.

Vigh Gyula tagtárs készségesen állt rendelkezésünkre és felvilágosításai tökéletesen tisztázták a kérdést.

— A sertéshús a legfontosabb húsipari árucikk és ebben van a legnagyobb hiány — mondotta. — Ennek oka az, hogy a sertésfelhozatal már nem köti engedélyhez és a kevésszámú sertésszállomány csak a maximális áron jóval felül kerül piacra. Szövetkezetünk pedig nincsen abban a helyzetben, hogy a maximális áron felül vásárolt sertést hozhaszon forgalomba.

Zöldül a legelő — nincs marhafelhajtás

— A marhahússal kapcsolatban pedig az a helyzet — mondotta Vigh cégvezető —, hogy más esztendő-

ben is visszaesett ilyenkor tavasszal a felhajtás azért, mert tavasszal már nem okoz gondot az állatok élelmezése.

Tetézi még a nehézségeket az is ezen a téren, hogy a marhafelhozatal engedélyhez van kötve és a központilag irányított közellátási felhózatálból részünkre kiutalt mennyiség alig fedezi a gyártási szükségletet is.

Jön a baromfi

Ezután megkérdeztük, hogy a közeljövőben milyen téren várhatunk javulást a húsellátásban.

— A legközelebbi hetekben — felelte Vigh cégvezető — és sajnos, valószínűleg az egész nyár folyamán csak baromfival fogjuk tudni ellátni árudáinkat. Már most felkészültünk arra, hogy olcsó és kiváló minőségű élő- és vágottbaromfival láthassuk el fogyasztóinkat.

Jelentősebb javulást húsárudáink árúellátása terén csak őszre fogunk tudni biztosítani — fejezte be beszámolóját Vigh Gyula tagtárs.

KÉT ESZTENDŐ

telt el a második világháború befejezése óta. A dicsőséges szovjet hadsereg 1945 májusában kapitulációra kényszerítette Berlint, a kapitalizmus oroszlanbarlangját.

Európa népei felszabadultak az évtizedes elnyomatás alól. A tökéletes társadalmi rendszer hanyatlása meggyorsult, mert kelet felől betört Európába a haladás szellemének levegője.

Mi, magyarok érezzük talán legjobban a felszabadítás jelentőségét. A keleteurópai országok közül, sajnos, mi voltunk a legjobban fertőzöttek, „a legüribb”, nálunk volt a legerősebb a fél-fasiszta reakció.

Berlin bevételével, a háború befejezésével, a mi életünkben is lezárult egy gyászos korszak. Véget ért a földesurak, a tőkés világ, megadatott a lehetőség, hogy a fasizmus rombolása nyomán elkezdhetjük építeni a szabad emberek, szabad országát.

A szocialista szovjet hadsereg a békét, a haladást, a demokrácia szellemét hozta nekünk két évvel ezelőtt.

A Szovjet-Önő nagylelkűségének köszönhetjük, hogy nem kerültünk Németország sorsára, hogy épülnek hidjaink, futnak a vasutak, hogy „él magyar, áll Buda még.” GELLÉRI GÁBOR

Asszonyok!

Olvassátok

a Szövetkezeti Értesítőt

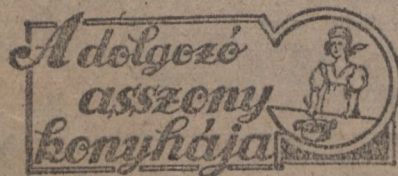
A napokban az egyik árudánkban figyelmes lettem arra, amikor egyik alkalmazotti tagtársunk egy vevőnek újságot kínált. Pirultam asszonytársam helyett, amikor azt mondta: „Nem kell, úgysem olvasom.” Végül mégis megvette, csak azért, hogy máskor is kapjon cukrot.

Ezt mi is tudjuk, akik régebben azon fáradoztunk, hogy egy-egy vásárló asszonytársunkat elhívjuk a Nőilőle összejöveteleire, tudjátok milyen nehéz munka ez. Igaz, ha már sikerült, többet nem kellett

hívni. Így van ez a Szövetkezet újságjával is. Ha egyszer elolvassa, mindig kérni fogja. Árúdnak dolgozó tagtársaink, a nehéz munka mellett, vállalják ezt a munkát is, nagy szomorúsággal tölti el őket az, hogy habár sikerül eladni egy újságot, de érzi, hogy ez csak kényszervásárlás volt.

Pedig, ha tudnák a vásárlóasszonyok, hogy az újság nem kereseti forrás, hanem ismeretterjesztő a Szövetkezet szócsové; ha tudnák, hogy a szövetkezésen keresztül mennyit javítanak az életen, hogy a nyíval megrövidítik az utat a célhoz, nem utasítanak vissza az újságot. Ha nem is magukért, de gyermekeikért, akiknek jövője a helyzet alakulásától függ.

Désics Emilné

HETFO:

Ebéd: Gombaleves, tojásos galuska, saláta.

Vacsora: Hideg felvágott.

KEDD:

Ebéd: köménymaglevés, rizses hús, saláta.

Vacsora: Sajt, vaj, retek.

SZERDA:

Ebéd: Spárgaleves, rakott burgonya, gyümölcs.

Vacsora: Virsli tormával vagy mustárral.

CSÜTÖRTÖK:

Ebéd: Burgonyaleves, töltött káposzta.

Vacsora: Tojásrántotta.

PÉNTEK:

Ebéd: Hallevés, túróscsuszka.

Vacsora: Paprikás- vagy rántott hal.

SZOMBAT:

Ebéd: Paradicsomlevés, marhapörkölt burgonyával.

Vacsora: Savanyútojás.

VASARNAP:

Ebéd: Ragúlevés, sültcsirke, kompót, burgonyapüré, sütemény.

Vacsora: Hideg sült.

A nő mint agitátor

Ha azt látjuk, hogy a szövetkezeti áruelosztás hasznunkra válik, el kell ezt mondanunk másoknak is.

Ha a készpénzért való vásárlás, a vásárlási visszatérítés és a mi mozgalmunk ismerete nekünk jólesik, jól fog esni szomszédainknak is. Meg kell tehát kísérlnünk, hogy őket is bevonjuk körünkbe. Sokan vannak, akik sohasem hallottak még a szövetkezetéről és a szövetkezés előnyeiről és olyanok is vannak, akik valamit ugyan már hallottak róla, de nem tudják, hogy miként lehetnének szövetkezeti tagok, mit kell befizetni, ha be akarnának lépni a szövetkezetbe. Sőt még a tagok között is vannak olyanok, akik mit sem tudnak mozgal-

munka lényegéről, akiket gondolkodó, hű tagokká kell nevelnünk.

Nagyon sok munka kínálkozik itt a nőknek, először, hogy maguk is tanuljanak és azután, hogy másokon is segítsenek. (Az angol női gárda ABC-jéből.)

MI MINDENT ÉRNETÜNK EL, HA TAKARÉKOSKODUNK?

TAKARÉKOSKODJUNK A MAGYAR MUNKÁSOK ÉS TISZTVISELŐK TAKARÉKPÉNZTÁRÁNÁL!

BUDAPEST

IX. FERENC KÖRUT 14.

NÉVTELEN SZIGET

Valahol az Északi sark közelében, a Névtelen szigeten kis szovjetkülönménymény jelzi az utat a hajókaravánoknak. Háború van, a németeket is nagyon érdekli a sziget és elpusztítják a rádióállomást. Az érdekes és valószínű harci jelenetek mellé szépen illeszkednek a halk szerelmi jelenetek a pilótaórnagy és az egyetlen női szereplő, a tudományok kutatásaival foglalkozó fiatal nő között. A kitűnő északi felvételek, a szép repülőgépek különösen élvezetesek teszik a filmet. Külön ki kell emelni a főszereplő Szimonov meghatóan emberi jellemábrázolását.

Rövidesen nálunk is bemutatják az Oroszország dala (Song of Russia) című amerikai filmet, ami a szovjet-amerikai barátság jegyében készült. A film főszerepét a híres amerikai karmestert, a nálunk már rég nem látott Robert Taylor, szerelemét, az orosz diáklányt, Nadja Sztepanovát, Susan Peters alakítja.

Titanic keringő

A Madách Színház a román kultúrhét keretében kitűnő vígjátékot mutatott be. Az ügyes színpadi technikájú román író, Musulescu bemutatja a magyar közönségnek a kispolgár típusát. A harmincas évek társadalmi viszonyait látjuk érdekes és mulatságos helyzetek között, gyakran a bohózat határát súrolva, amit csak néhol enyhítenek a párhuzamosan futó két szerelem érzelmes jelenetei. A polgári társadalom, amely kizárólag csak az élvezetekre, a szórakozásra törekszik, minden eszközzel boldogulni akar és nem veszi észre a végleges bukást, amely felé visszavonhatatlanul halad. A kispolgári család hirtelen nagy örökséghez jut és ez teljesen felfordítja a különben sem harmonikus családi életet. A hatalomra vágyó nagynyanya, a gyenge és befolyásolható férj, a politikával játszadozó feleség, a löverszenyőző fiú, az élvezeteket hajszoló lány, mind tipikus alakjai ennek a kornak. A darab gondolkodásra készteti nézőit, szórakozást ad. Megmutatja a hibákat, a visszasságoakat, de a kivezető utat nem látja. Greguss Zoltán most is egészen kiváló alakítást nyújt a lehetetlen és félszeg kispolgár alakjában. Vízváry Marika fegyelmezett jellemfestő játéka nagy élvezetet nyújt. A szereplők néhol abba a hibába esnek, hogy a bohózat fele viszik a darabot, de reméljük, a túlzások lemorzsolódnak. A jó rendezés, a szép díszletek, az élvezetes játék az érdekes darabot nagy közönségsikerré fogja emelni.

Az első amerikai tárgyú szovjetfilm, ami Jack London „Farkasvéré” című regényéből készült, megérkezett Budapestre.

A margitszigeti szabadtéri színpadot a dolgozók tömegmozgatóvá varázsolják. Újfajta rendszerrel világos nappal is fognak vetíteni. Az újszerű technikai megoldásnak nem árt a világosság és a képek tökéletesen láthatók lesznek.

A Belvárosi Színház bemutatta Bernhard Shaw, a híres amerikai író Pygmalion c. színdarabját.

Szappanfőző mosó- és tisztítószert legegyszerűbb

Labdarúgás...

Az AFOSZ-alkalmazottak futballszakosztálya tevékenyen működik.

Április 1. óta a budai BEAC-sportpályán tartja edzéseit minden szerdán és szombaton délután 1/6 órakor.

Az edzések iránt igen nagy az érdeklődés és azok igen látogatottak.

Komoly terve a futballszakosztály vezetőségének, hogy az ősszel meginduló bajnokságokra benevez a pirosdresses AFOSZ-csapat is. Addig is üzemi mérkőzések megrendezésével növelik labdakezelési tudásukat.

Az üzemi bajnokságok lebonyolítása során a Fűszeresek és Hentesek, valamint a Központ és az egyes árudák futballistái mérkőz majd össze erejüket.

Május 15-én, csütörtökön a Népszíngeten Újpest-Rákospalota és a kőbányai árudák személyzete mérkőzik, majd utána az AFOSZ-központ az ellenőrök csapatával játszik oldboy-mérkőzést.

A futball iránt érdeklődőket a szerdai és szombati edzőnapokon szívesen látjuk.

TENISZ

Az AFOSZ-alkalmazottak teniszező szakosztálya is szorgalmasan dolgozik a szakosztály tökéletes kiépítésén.

Teniszpályát béreltek az F. T. C. sporttelepén.

Eddig 30-35 teniszező jelentkezett. Havi szakosztályi díj 10 Ft, ami alig fedezi a pálya árát.

A teniszest kedvelők Rácz Ernő, ÜB. elnöknel jelentkezzenek, aki a szakosztály vezetője. Pontos felvilágosítással szolgál a pályabeosztást illetően is. Egyetlen követelmény az, hogy mindenkinek saját teniszcipője legyen. Teniszütőt alkalomadtán kölcsön tudnak kapni a jelentést tud megjelölni a vezetőség.

kezők, vagy olcsóbb beszerzési forrás. A pályát a reggeli órákban is igénybe lehet venni, ahol egy segédtréner is foglalkozik oktatással.

Ezenkívül egymás között is gyakorolhatnak a versenyzők. Minden vonatkozásban azonban tanácsos a szakosztály vezetőit megkeresni felvilágosításért.

A vegyeskar hírei

Az AFOSZ-kultúrgárda vegyeskara teljes ambícióval folytatja munkáját.

Komoly munkával készülnek arra, hogy a nyár folyamán a horányi strandtelep nyaralói részére szórakoztató és nívós esti műsorokat adhassanak.

Próbáikat a jövőben a vegyeskar tagjai az AFOSZ-klubházban IX. Üllői út 31. sz. alatt tartják a szokott időben. Vendégeket, érdeklődőket szívesen látnak ezen próbákon és megbeszéléseken.

FIÚKNAK - LÁNYOKNAK

Kormányválság Tündérorszámban

A tündérkirálynak sok a baja-gondja, Nagyon öreg volt már és nem volt utódja. Ki lesz az új király? Kie lesz az ország? Kikérte százszor is a bölcsök tanácsát! Aztán összehívta az egész ország népét, Adjanak tanácsot, vessék gondja végét.

Meg is parancsolta a kis tündéreknél, Nézzenek utána egy derék legénynek, Aki bölcs és okos, érti majd a dolgát Es magára vállalja Tündérország gondját. A kis harangvirágok is ezt harangozták, Tavaszi pompában az új királyt várták!

Szabadság-tündérke is elindult útjára, Tüstént felpattant egy kék holdsugárra, Járta a világot, kereste királyát, Holdsugár paripán bejárta Európát. Így jutott el hozzánk szép Magyarországra, Attól, amit látott, vidám lett orcája.

Este holdsugáron visszanyargalt haza, Királyának menten lelkendezve mondta: Felséges királyom, messze utat jártam, Nekünk való királyt sehol sem találtam, Van egy boldog ország, annak sincs királya, Mégis teljesült ott minden ember vágya.

Dolgoznak szabadon, ha kell, összefognak. Új, szabad országot építenek maguknak. Nem érti a király, csak néz a tündérre, Annak pedig vígan pereg a kis nyelve: Felséges királyom, neked is kell tudni, Ami gond egynek sok, az sokaknak semmi.

Összefut az ország apraja és nagyja Hogy Szabadság-tündér jó tanácsát hallja. Hallgatták szavait, tanácsát követték, Szabadság tündérét a trónra emelték. Eddig a történet, így történt, gyerekek! Az újabb meséig — boldogság veletek!

Kruppa Rezsőné

A téli kikötő

(Szikra-kiadás, 1946.) Gelléri Andor Endre könyve eseménye az új magyar irodalomnak. Ez a hatalmas természetű ember, akinek része volt mindabban a sok nyomorúságban, amit a Horthy-rendszer hozott a munkásokra, elég erős volt arra, hogy hangot találjon kifejezni a szállítómunkások, zsákhordók, áruházi elárúsítók, kelmefestők stb. örömeit és bánatát.

Meglepően reális érzéssel mondja el történetét, kitűnően ismeri sors-társait. Novellái mélylegesen emberiek, igazak és meghatóak. A kelmefestők, akik berúgnak a benzínigőztől, nem akarják tovább túrni a megaláztatásokat, megbosszulják magukat a főnökön, megrohanják, levetkőztetik és megfestik úgy, ahogy a ruhát szokták, utána megmutatják a műhelybe betóduló külföldi vendégeknek, akik megcsodálni jöttek a modern technikai berendezéseket. Vagy a másik: Barlaami Miska dél óta volt házasa. Karján vitte nejét, Szlucskát Máriát. Mindketten ágyra járók, nem akarták ilyen ágyban tölteni az éjjelt, így a nászkiéret elhatározta, hogy összeadja a villamospénzt, hogy a fiatal pár a Hűvösvölgybe menjen villamoson.

Rólatok szól ez a könyv, a dolgozó kis emberről, a Ti életetekről és nyomorúságokról. Olvassátok el és gondolkodjatok rajta.

AMI MINDENKIT ÉRDEKEL

Fogyasztók védelme a középkorban

A termelés, a munka — természetesen a céheké — nagy megbecsülésben részesült a középkori városok részéről, de gondoskodtak arról is, hogy a fogyasztók érdekei is megvédeessenek. A városok akkori vezetői felismerték azt az igazságot, hogy nem lehet érdeke a termelőknek a fogyasztók kizsákmányolása, mert az ilyen eljárással gyöngül a fogyasztó, csökken a vásárlóképeség s így a termelésnek is eszükkenie kell. Helyes gazdasági érzékről tették tanúságot annak az elvnek felállításával, hogy a városoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a lakosság elsőrendű életszükségleteit méltányos árban és jó minőségben elégítse ki. Vásári szabályzatuk azért követeli meg, hogy a vásárra hozott áruk elsősorban a fogyasztóknak kínálhassanak megvételre s csak azután a kereskedőknek. Gabonát lisztet, szénét, stb. a városok vásároltak s adták tovább a közvetlen fogyasztónak. A városok bizalmi emberei befolytak a forgalmi árak eladási árának megállapításába. Általános volt a szokás, hogy a kereskedők az árakat a polgármesterrel, vagy más bizalmi emberekkel egyetértően állapították meg.

Rovar-, féreg- és patkányirtó a legmegbízhatóbb.

Főszerkesztő: Galló Béla.

Felelős szerkesztő: dr. Gelléri Gábor

Felelős kiadó: Lakkenbach Arthur.

Világosság Nyomda Rt. Budapest VIII. Conti utca 4. Felelős nyomdavezető: Eperli István